کاملینا؛ حیات اقتصادی دیم‌زارها

سپهرغرب، گروه کشاورزی - طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور و کاملیناکار کنگاوری مشخص شد؛ این گونه گیاهی تضمین‌کننده حیات اقتصادی تولید در دیم‌زارهاست.

توجه به تولید روغن در کشور از اهداف مهم اقتصادی است و در تمامی دولت‌ها برای آن برنامه‌هایی ارائه شده؛ در شرایط فعلی حدود ۹۵ درصد دانه‌های روغنی کشور وارداتی است. سالانه حدود ۳٫۳ میلیون تن روغن و دانه‌های روغنی وارد کشور می‌شود که از این مقدار حدود ۱٫۲ میلیارد دلار صرف واردات دانه‌های روغنی می‌شود.

یعنی تنها پنج درصد از نیاز کشور به روغن در داخل تولید می‌شود و بخش اعظم آن از خارج تأمین می‌شود، لیکن به‌منظور دستیابی به امنیت غذایی و همچنین برای پاسخگویی به مطالبه و انتظار مردم برای تولید پایدار روغن کشور بایستی همه عوامل اثرگذار از قبیل فنی و علمی، بازرگانی و حمایتی را مدنظر قرار داد تا همواره توجیه اقتصادی برای کشت محصولات کشاورزی توسط زارع برقرار باشد.

بر این اساس با توجه به مزایا و ضرورت‌های مطرح‌شده، کاملینا در دهه اخیر وارد کشور شد و آزمایش‌ها و مکان‌یابی‌های علمی و فنی برای آن صورت گرفت به طوری که کشت در ابعاد محدود به‌صورت پایلوت در استان‌ها انجام شد و از سه سال پیش تاکنون به‌صورت وسیع‌تر در زمین‌های دیم تحت عنوان طرح بزرگ جهش تولید در دیمزارهای کشور، انجام شده و همچنان به‌عنوان ریه توسعه بخش کشاورزی شناخته می‌شود.

بنابراین برآن شدیم تا در خصوص این کشت با حسین رستمی احمدوندی؛ استادیار مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور در بخش دانه‌های روغنی و بهزاد اسدی؛ یکی از کاملیناکاران کنگاوری گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور در بخش دانه‌های روغنی با بیان اینکه ما از سال ۹۱ این گیاه را شناسایی و وارد کشور کردیم، گفت: در ادامه یکسری کارهای تحقیقاتی در دانشگاه رازی کرمانشاه روی آن انجام شد که طبق این تحقیقات توانستیم رقمی سازگار با شرایط اقلیمی ایران با نام «سهیل» را شناسایی کنیم.

حسین رستمی احمدوندی با بیان اینکه از کشت حدود ۱۰ متر مربع در سال ۹۱ کار را آغاز کرده و امروز به مساحت کشت ۱۷ هزار هکتار رسیده‌ایم، اذعان کرد: از آنجایی که کشور ما سرزمین خشکی است؛ بنابراین کشت این محصولات باید توسعه پیدا کند که نیاز آبی کمتری داشته باشند.

وی، خاطرنشان کرد: درواقع باید محصولاتی در مسیر ارائه الگو به کشاورزان قرار گیرد که بر پایه بارندگی‌ها، نیاز آبی آن‌ها تأمین شود تا بتوان محصول اقتصادی تولید کرد.

این استادیار کشاورزی با بیان اینکه متأسفانه در زراعت دیم ما متناوب بسیار ضعیفی داریم یعنی در کل کشور تنها دو محصول گندم و جو که از یک خانواده هستند و در برخی نقاط نیز به‌صورت محدود نخود و عدس به‌منظور تناوب کشت می‌شود اذعان کرد: درواقع بر خلاف زراعت آبی در زراعت دیم گزینه‌های کمتری به کشاورزان معرفی کرده‌ایم، حال آنکه این امر باعث می‌شود که پایداری تولید ما در اراضی دیم کشور بسیار پایین باشد به طوری که در مواردی شاهد آن هستیم که اراضی دیم به‌صورت یک‌سال در میان مورد کشت قرار می‌گیرد یعنی یک‌سال زمین به حالت آیش قرار می‌گیرد زیرا محصول دیگری در دسترس نیست و یا اینکه به آن‌ها معرفی نشده است.

رستمی احمدوندی با تأکید بر اینکه بنا به این ضرورت لازم است به کشاورزان محصولی از یک خانواده دیگر معرفی شود که بتواند وارد تناوب اراضی دیم شده و در عین حال بازده اقتصادی داشته باشد، بیان کرد: یکی از این محصولات کاملینا است حال آنکه این گیاه نیاز به آبیاری نداشته؛ بنابراین در بیشتر نقاط کشور به‌صورت دیم قابل کشت و کار است.

وی با اشاره به مزایای خاص این محصول گفت: مقاومت بالا در برابر سرما و خشکی، هزینه تولید پایین نسبت به سایر محصولات کشاورزی ازجمله این مزیت‌هاست یعنی کشاورزان دیم‌کار ما که عمدتاً جزو اقشار کم‌درآمد هستند برای این کشت هزینه بالایی را در عرصه تولید به‌کار می‌گیرند.

این پژوهشگر حوزه کشاورزی با بیان اینکه از دیگر مزیت‌های این گیاه می‌توان به رقابت خوبی که با علف‌های هرز دارد، اشاره کرد، افزود: بنابراین نیاز به وجین و صرف هزینه بالا برای سرکوب علف‌های هرز ندارد.

رستمی احمدوندی عنوان کرد: کاشت، داشت و برداشت این محصول نیز به‌صورت کاملاً مکانیزه امکان‌پذیر است، در این فرایند نیازمند ماشین‌آلات جدید نیستیم یعنی کشاورز گندم‌کار می‌تواند با همان ماشین‌آلات قبلی نسبت به کشت این محصول اقدام کند.

وی با بیان اینکه بخش ترویج کشاورزی یقیناً نقش چشم‌گیری در توسعه کشت این محصول خواهد داشت، اذعان کرد: در حال حاضر در مراکز تحقیقاتی مرتبط با کشاورزی نه‌تنها درخصوص کاملینا بلکه درخصوص سایر گونه‌ها به نتایجی دست یافته‌اند که اگر به‌صورت عملی توسط کارشناسان ترویج با همراهی کشاورزان وارد در اراضی کشاورزی شود می‌تواند این حوزه را متحول کند.

این استادیار تحقیقات کشاورزی با بیان اینکه یکی از مباحث ترویجی که می‌تواند در مسیر توسعه این کشت مؤثر واقع شود هماهنگی‌هایی است که می‌توان طی آن کشاورزان را بر سر مزارع کاملینا برد و از نزدیک آن‌ها را با مزایای این نوع کشت آشنا کرد، افزود: البته امروز بر سر مسیر توسعه این نوع کشت موانع دیگری نیز وجود دارد؛ به‌عنوان مثال چون محصولی جدید بوده و سابقه کشت آنچنانی در کشور ندارد حتی خرید تضمینی این محصول نیز تا سال گذشته با مشکلاتی مواجه بود به طوری که در بحث خرید کشاورزان برای دریافت وجه با مشکل مواجه شده‌اند.

رستمی احمدوندی افزود: بنابراین شاید یکی از دلایلی که شاهد توسعه روزافزون کشت این محصول نیستیم همین موانع و مسائل باشد اما از سال گذشته دولت نسبت به اعلام نرخ تضمینی اقدام و محصول را خود رأساً از کشاورزان خریداری می‌کند.

وی در ادامه با تأکید بر اینکه هزینه تولید این محصول نهایتاً شامل ۸۰ درصد هزینه تولید گندم و جو به ازای هر هکتار است، گفت: البته این عدد تابعی از تورم سالانه، بارندگی، اقلیم و منطقه می‌شود.

این محقق حوزه کشاورزی در تشریح چگونگی کاهش هزینه‌های تولید در این محصول گفت: برای هر هکتار کشت کاملینا تنها هشت کیلو بذر نیاز است حال آنکه در گندم و جو این میزان بسیار بالاتر است، علاوه بر این مبارزه با آفات این محصول هزینه کمتری می‌برد زیرا خود گونه رقابتی با علف‌های هرز است و در عین حال بیماری‌های این گیاه نیز نسبت به گونه‌های دیگر کمتر است.

رستمی احمدوندی با تأکید بر اینکه خوشبختانه یکی از الزامات توسعه این کشت یعنی صنایع فرآوری و روغن‌کشی در کشور فراهم است گفت: مسئله این است که در حال حاضر نیاز این صنایع از طریق واردات دانه‌های روغنی تأمین می‌شود حال آنکه امیدواریم توسعه کشت این محصول در کشور را شاهد باشیم که این نیاز طریق داخل تأمین شود.

وی با ابراز اینکه البته اخیراً تصمیمات خوبی در این زمینه اتخاذ شده که در رغبت کشاورزان برای ورود به این عرصه بی‌تأثیر نیست گفت: طبق مصوبه دولتی زین‌پس قرار است بخشی از نیاز صنایع از محصولات تولیدی در داخل کشور فراهم شود به طوری که اخیراً علیرضا مهاجر؛ معاون امور زراعت وزارت جهاد کشاورزی گفته که واردات دانه‌های روغنی توسط واردکنندگان در ازای خرید محصولات تولیدات داخلی با قیمت مصوب و پس از پرداخت وجه به کشاورزان، رقم خواهد خورد.

در ادامه کشاورز اهل روستای دهلر کنگاور نیز در پاسخ به چگونگی ورود به عرصه کشت این محصول، گفت: باتوجه به اینکه بنده در حوزه کشاورزی بسیار مقید به رعایت اصول ترویجی هستم اصولاً در هفته چندبار به مرکز خدمات کشاورزی مراجعه کرده و از راهنمایی کارشناس ترویجی بهره می‌برم.

بهنام اسدی ادامه داد: در یکی از مراجعات بود که در گفت‌وگو با مهندسان کشاورزی با این محصول آشنا شدم و از من خواسته شد در صورت تمایل با آن‌ها همکاری کرده تا به‌صورت آزمایشی از طریق بذر رایگان در بخشی از اراضی نسبت به کشت محصول اقدام و در همه مراحل داشت، کاشت و برداشت همراهی لازم را با من داشته باشند.

وی با بیان اینکه بنا به مزایای عنوان‌شده همچون صرفه اقتصادی، کم بودن هزینه مبارزه با آفات و در عین حال نیاز آبی اندک بنده این پیشنهاد را قبول کرده و در پنج هکتار از زمین‌های سال زراعی گذشته این محصول را کاشتم ابراز کرد: مسئله این است که متأسفانه بذر را دیر یعنی آذرماه در اختیار من قرار دادند، در حالی که محصول پاییزه نهایتاً باید تا آبان‌ماه در زمین کاشته شود؛ بنابراین در بدو امر بنا به شرایط اقلیمی و این تعلل، از کارم پیشمان شدم اما بارش‌های بهاری کمک شایانی به رشد گیاه و به ثمر رسیدن محصول کرد.

این کشاورز جوان کنگاوری با تأکید بر اینکه به طور میانگین از هر هکتار زمین بالغ بر یک تن محصول برداشت کردم گفت: این در حالی است که در صورت فراهم بودن شرایط اقلیمی و مدیریت درست زمان در حوزه کشت این میزان تا دو و نیم تن قابل افزایش است.

اسدی قیمت خرید تضمینی این محصول را سال گذشته ۲۶ هزار تومان به ازای هر کیلو عنوان کرد و گفت: البته قرار بود دولت نیز مبلغ هفت هزار تومان به‌عنوان تشویقی پرداخت کند که متأسفانه تاکنون این کار را نکرده و حتی در پرداخت مبلغ خرید تضمینی نیز با تعلل چندین‌ماهه در پرداخت‌ها مواجه بودیم.

وی با تأکید بر اینکه بنا به مزایای این محصول ازجمله مکانیزه بودن تمام مراحل کشت، سال جاری بالغ بر هشت هکتار از اراضی را به کشت کاملینا اختصاص داده‌ام، اذعان کرد: امیدوارم حمایت‌های دولتی در مسیر توسعه کشت این محصول بیشتر شود.

محصولات غیر ارگانیک می‌تواند موجب تخریب محیط زیست شود

سپهرغرب، گروه کشاورزی: عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سلامت فرآورده‌های دامی و گیاهی دانشگاه علوم پزشکی مازندران با اظهار نظر علمی درباره اثرات منفی محصولات غیرارگانیگ گفت: امروزه درجهان روند رو به افزایش تخریب محیط زیست، آلودگی منابع آبی زیر زمینی، افزایش انواع بیماری‌ها زائیده تولید و مصرف محصولات غیر ارگانیک رایج در بازار است.

دکتر محمد احمدی در خصوص محصولات کشاورزی ارگانیک اظهار کرد: دسترسی به غذای سالم سه مزیت نسبی مهم ارتقای سلامت، ایجاد کسب و کارهای نو و سود اقتصادی را هدیه می‌دهد.

وی افزود: در حال حاضر مسائلی مانند جلوگیری از فرسایش خاک، ضرورت تولید مواد غذایی سالم و عاری از باقیمانده‌های سموم و مواد شیمیایی برای سلامت انسان و دام، حفظ محیط زیست، جلوگیری از آلودگی منابع آبی به سموم شیمیایی، پیشگیری از اثرات گازهای گلخانه‌ای، کنترل مصرف انرژی و هزینه‌های گزاف سیستم کشاورزی رایج و سنتی باعث افزایش رویکرد به اتخاذ سیاست‌های بهتر و روش‌های مدیریتی مناسب‌تر برای پاسخ به تغییرات محیطی و دستیابی به کشاورزی پایدار از جمله کشاورزی ارگانیک شده است.

این استاد دانشگاه در تعریفی از کشاورزی ارگانیک گفت: تولید ارگانیک معمولاً به روش مدیریتی گفته می‌شود که در فعالیت‌های کشاورزی تنوع زیستی، چرخه و فعالیت‌های بیولوژیکی خاک را بهبود می‌بخشد.

احمدی با اشاره به اینکه منظور اصلی سیستم‌های تولید فراورده‌های ارگانیک بهینه‌سازی تولید، افزایش کیفیت محیط زیست و رفاه مصرف‌کنندگان است، خاطرنشان کرد: کشاورزی ارگانیک سازوکاری است که با تکیه بر منابع بومی و داخلی به حفظ و حمایت از تعادل بوم‌شناختی توجه داشته و یک سیستم ترکیبی کشاورزی بر اساس اصول بوم‌شناسی است.

وی با اظهار نظر علمی درباره اثرات منفی محصولات غیرارگانیگ افزود: تولید و مصرف محصولات ارگانیک را باید مرهمی بر این مشکلات تلقی کنیم همچنین ناچار به ارائه راهکارهایی در راستای افزایش مصرف این محصولات هستیم. از سویی دیگر شاهد افزایش آگاهی‌های عمومی نسبت به استفاده از محصولات سالم در سبد غذایی خانوار هستیم.

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین‌المللی آیت‌الله آملی گفت: بنابر تحقیقات دانشمندان چالش‌هایی چون افزایش روند تولید محصولات تقلبی و فقدان جلب اعتماد مصرف‌کنندگان، بسترهای نامناسب اطلاع‌رسانی، تولید پایین و مقطعی محصولات ارگانیک، سوءاستفاده از نبود تعریف شفاف از محصولات ارگانیک، نبود قوانین و مقررات، سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری نادرست در اثر نداشتن سازماندهی مناسب موجب شد تا در تولید محصولات ارگانیک و بدون سم شاهد پیشرفت نباشیم.

احمدی همچنین ضعف ترویج عمومی در راستای اشاعه فرهنگ استفاده از محصولات ارگانیک، اتخاذ نکردن تصمیمات درست در زمینه قیمت‌گذاری و عرضه و تقاضای محصولات ارگانیک، ارائه ندادن نهاده‌های ارگانیک، باور نداشتن سازمان‌های متولی به بوم سازگار بودن محصولات بدون سم را از دیگر چالش‌ها در این زمینه عنوان کرد.

وی در ادامه یادآور شد: فقدان ارائه تعاریف و قوانین در رابطه با محصولات ارگانیک، نداشتن استانداردهای کشت محصولات ارگانیک، عدم اشاعه فرهنگ مصرف این محصولات، عدم نظارت بر نحوه‌ی نگهداری و بسته‌بندی محصولات ارگانیک را می‌توان از دیگر چالش‌های پیش رو در این زمینه بیان کرد.

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سلامت فرآورده‌های دامی و گیاهی دانشگاه علوم پزشکی مازندران افزود: فقدان وجود بازارهای مختص فروش محصولات ارگانیک، نبود بنگاه‌های محلی فروش محصولات ارگانیک، نبود سیستم منسجم به منظور تفکیک محصولات در بازار، نامناسب بودن ساختار بازارهای داخلی و در نتیجه افزایش صادرات از چالش‌های دیگر است.

احمدی خاطرنشان کرد: فقدان سازمانی به‌عنوان حامی تولید محصولات ارگانیک در کشور، قیمت بیش از حد محصولات ارگانیک نسبت به محصولات رایج، فرهنگ نادرست تبلیغ و اطلاع‌رسانی، میزان ارتباط با محیط روستایی، تعداد اعضای خانواده، جدید بودن محصولات ارگانیک برای مصرف‌کنندگان را هم می‌توان به عنوان چالش‌های دیگر نام برد.

وی یادآور شد: از دیگر چالش‌های پیش رو محصولات غیر ارگانیک، جنسیت مصرف‌کنندگان، حساسیت نسبت به محصولات با کیفیت و سالم، میزان درآمد، رضایت مصرف‌کنندگان نسبت به محصولات رایج، سردرگمی مصرف‌کنندگان در تفکیک محصولات ارگانیک از محصولات رایج، سلیقه مصرف‌کنندگان، نداشتن آگاهی از مزایا و ویژگی‌های محصولات ارگانیک را می‌توان برشمرد.

هشدار بروز و پراکنش آفت کنه تارتن دونقطه‌ای بخش کشاورزی

سپهرغرب، گروه کشاورزی: عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور نسبت به نقش تغییرات اقلیمی و افزایش دما در بروز و پراکنش آفت کنه تارتن دونقطه‌ای در سیستم‌های کشاورزی هشدار داد.

مریم رضایی درباره تشریح اهمیت آفت کنه تارتن دونقطه‌ای، خسارات آن و نقش تغییرات اقلیمی بر پراکنش و شیوع این آفت، افزود: تغییر اقلیم باعث محدود شدن زیستگاه‌های گونه‌های گیاهی و جانوری می‌شود و در این مسیر برخی از گونه‌ها قدرت سازگاری با شرایط جدید را نخواهند داشت و حذف می‌شوند، در مقابل گستره زیست برخی از گونه‌ها در مناطق دیگری افزایش یافته و روی تنوع زیستی افراد تأثیر خواهد داشت.

وی اظهار کرد: کنه تارتن دونقطه ای به دامنه گسترده‌ای از گیاهان در باغ‌های میوه خسارت می‌زند، به طوری که این آفت با تغذیه از شیره گیاهی، رشد آن‌ها را مختل می‌کند و با تنیدن تار خسارت به گیاهان را بیشتر می‌کند.

عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور با تأکید بر اهمیت شناخت رفتار و پراکنش این آفت با توجه به تغییرات اقلیم برای کنترل بهتر این آفت، تصریح کرد: عوامل محیطی اقلیمی از قبیل دما، سرعت باد و بارش نقش مهمی در پراکنش و بروز این کنه آفت دارند.

رضایی گفت: تغییرات اقلیمی سبب شده تا زمان طغیان کنه تارتن دو نقطه‌ای و در نتیجه کنترل آن هم تغییر کند، در مناطق دشت و با ارتفاع کمتر تعداد این کنه بیشتر از مناطق کوهستانی و مرتفع است که دلیل آن می‌تواند دمای بالاتر و رطوبت کمتر این مناطق باشد.

وی، مهم‌ترین عامل در پراکنش این گونه را دمای سردترین ماه سال برشمرد و افزود: تغییرات دمایی روی زمان طغیان این آفت تأثیر بسزایی دارد.

این محقق بخش تحقیقات جانورشناسی اظهار کرد: میزان بارش در فصول خاصی از سال بر پراکنش کنه تارتن دو نقطه ای موثر است، به طور کلی در بین عوامل محیطی دما مهم‌ترین عامل کلیدی است.

رضایی اضافه‌کرد: با پیش‌بینی زمان طغیان آفت، روش‌های مدیریتی به‌منظور کنترل به موقع آن، ازجمله حفاظت و حمایت از عوامل بیولوژیک مؤثر و کنترل تلفیقی را انتظار داریم.

کنه تارتن یا کنه دونقطه‌ای یکی از مهم‌ترین و خطرناک‌ترین کنه‌های خسارت‌زا به درختان است. دامنه میزبان این کنه در سراسر دنیا، بیشتر ارقام درختان را دربرمی‌گیرد. علاوه بر دامنه میزبان بسیار بالا، سرعت تولید مثل این آفت نیز بسیار زیاد است. این آفت در برابر اکثر کنه کش‌ها و آفت‌کش‌ها از خود مقاومت نشان می‌دهد. از این رو یکی از آفات خطرناک در کاهش تولید کمّی و کیفی محصولات کشاورزی به‌حساب می‌آید.

کنه تارتن دو نقطه‌ای فصل زمستان را به‌صورت کنه بالغ غیرفعال و به رنگ قرمز آجری، در بستر زمین یا زیر پوست درختان سپری می‌کند. در اوایل فصل بهار روی علف‌های هرز تخم‌ریزی کرده و سپس با گرم شدن هوا رفته رفته بر روی پاجوش درختان و گیاه اصلی منتقل می‌شود. کنه تارتن فصل تابستان را روی درخت میزبان سپری می‌کند. در این فصل در پشت برگ و یا لابلای پرز برگ و یا تارهای تنیده شده توسط خودش تخم ریزی می‌کند.

تورم مواد غذایی چطور به کمترین رقم ۴ سال اخیر رسید

سپهرغرب، گروه کشاورزی: مرکز آمار ایران اعلام کرده که در اردیبهشت امسال تورم مواد غذایی به کمترین میزان چهار سال اخیر رسیده اما این کار چگونه انجام شده است؟

بر اساس گزارش مرکز آمار ایران در اردیبهشت سال جاری متوسط افزایش قیمت مواد غذایی نسبت به اردیبهشت سال گذشته (تورم نقطه به نقطه) به ۲۲٫۷ درصد رسید که تقریباً در چهار سال اخیر کمترین رقم است.

وزارت جهادکشاورزی در این باره اعلام کرده که این موفقیت به‌دلیل افزایش تولید و مدیریت عرضه بوده، که علاوه بر تأمین نیاز داخل در برخی محصولات پروتئینی صادر کننده هم هستیم مثلاً در محصولاتی مانند مرغ و تخم مرغ نیاز مردم کاملاً تأمین شده و روزانه بالغ بر ۱۰۰۰ تن صادر می‌کنیم.

سال گذشته تولید گندم نیز به رقم ۱۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تن رسید که بیش از چهار میلیون تن بیشتر از سال ۱۴۰۱ بود و این افزایش تولید در سال جاری نیز محقق خواهد شد.

همچنین در سال گذشته بیش از یک میلیارد دلار محصولات کشاورزی صادر شد و با کاهش یک میلیارد دلاری واردات، تراز تجاری این بخش بیش از دو میلیارد دلار بهبود یافته که یقیناً باعث رشد اقتصادی بخش کشاورزی در سطح ملی شده است.

بر پایه ارزیابی‌ها، توزیع مؤثر و مفید نهاده‌ها، ترویج و آموزش بهره‌برداران، برنامه‌ریزی قابل رصد و پیگیری در حوزه کشاورزی حاکم و سبب کاهش تورم در بخش تولید مواد غذایی شده است. با توجه به سیاست رسمی دولت سیزدهم مبنی بر اقتصاد مردم پایه که از سوی شهید آیت‌الله رئیسی ابلاغ شده بود، نقش وزارت جهاد کشاورزی نیز حمایتی، پشتیبانی کارها و رفع موانع از تولید بوده که سبب افزایش چشمگیر تولید مواد غذایی شده است.

از سوی دیگر بر اساس وزن‌های سبد کالا و خدمات مصرفی خانوار، نزدیک به ۷۱ درصد از کالا و خدمات مصرفی مردم معاف از مالیات بر ارزش افزوده هستند.

۸ هزار کمباین فرسوده سالانه نان ۵ میلیون نفر را هدر می‌دهند

سپهرغرب، گروه کشاورزی: مدیرعامل کمباین‌سازی ایران با بیان اینکه هشت هزار کمباین فرسوده در کشور وجود دارد گفت که ماشین‌آلات فرسوده سالانه یک میلیون تن گندم را هدر می‌دهند.

بازدید اصحاب رسانه با هماهنگی وزارت جهاد کشاورزی از کمباین‌سازی ایران، روز گذشته انجام شد. در جریان این بازدید مدیرعامل کمباین‌سازی ایران با بیان اینکه وجود هشت هزار دستگاه کمباین فرسوده با عمر بیش از ۲۰ سال عامل ریزش یک میلیون تن گندم در سال است، تصریح کرد که این میزان نان پنج میلیون نفر را سالانه هدر می‌دهد و باید هرچه سریع‌تر جایگزین شوند.

علی‌اصغر حمیدی فر تصریح کرد که تولید کمباین بر اساس تقاضای سالانه کشاورزان است که در محدوده ۵۰۰ دستگاه است و این میزان هم به طور میاگین تولید می‌شود.

وی تأکید کرد که نیاز واقعی بخش کشاورزی سالانه حدود ۱۲۰۰ دستگاه است که باید نقدینگی مورد نیاز کشاورزان تأمین شود تا آن‌ها اقدام به خرید کنند.

به گفته وی اکنون طرح ساماندهی و جایگزینی کمباین‌های فرسوده در حال انجام است و تخفیف‌هایی هم به خریداران داده می‌شود اما همچنان نقدینگی مهمترین مانع کشاورزان است.

مدیرعامل کمباین‌سازی ایران اضافه کرد: در سال ۱۴۰۲ حدود ۷۱۳ دستگاه کمباین تولید شد که نسبت به سال قبل رشد تولید ۷۷ درصدی داشتیم و برنامه‌ریزی شده که در سال جاری تولید به حداقل هزار دستگاه کمباین برسد.

حمیدی‌فر افزود: ۳۶۰۰ قطعه مورد نیاز ساخت کمباین به طور کامل در کشور تولید می‌شودبه گفته این مسئول آمریکا و شرکت‌های اروپایی به‌دلیل مشکلات تحریم کمباین به ما نمی‌فروشند و ساخت کمباین در داخل غنیمت بزرگی برای کشور است.